

[Foss.]

kunnet stemme for det, men i § 1 siges klart og tydeligt, at forudsætningen er den, at vi ikke kan opretholde landets forsyning med træ.

Et andet principielt spørgsmål er dette, om man ved tvangsaflevering eller ekspropriation, hvad man nu vil kalde det, kan fastsætte maksimalpriser. Jeg er ikke tilstrækkelig juridisk kyndig til, at jeg kan bedømme dette spørgsmål udfra et juridisk synspunkt, men personlig nærer jeg ikke store betænkeligheder derved under hensyn til, at staten for mange andre varer fastsætter maksimalpriser, priser, som i dag er betydelig lavere end de priser, der ville kunne opnås ved at sælge varen til udlandet. Jeg kan nævne et enkelt produkt, cement, som jeg har særligt kendskab til. Hvis de danske cementfabrikker i 1950 havde kunnet sælge cement på det danske marked til de samme priser, som de opnåede for den cement, der blev eksporteret, ville det overskud, som A/S Aalborg Portland Cement Fabriks regnskab udviste, have været betydeligt mere end dobbelt så stort. For en sikkerheds skyld må jeg indskyde den bemærkning, at når der i efteråret 1950 var en vis mangel på cement i Danmark, skyldtes det ikke, at de danske cementfabrikker foretrak at eksportere fremfor at dække det danske hjemmemarked, men det skyldtes, at hjemmeforbruget blev betydeligt større, end boligministeriet regnede med, da cementfabrikkernes eksportprogram blev fastlagt.

Jeg håber, at Danmarks økonomi kan komme sådan i orden, at maksimalpriser fuldstændig kan afskaffes, men indtil dette sker, må vi finde os i maksimalpriser også for varer, der skal tvangsafleveres, men forudsætningen er selvfølgelig den, at maksimalpriserne fastsættes på en rimelig basis.

Jeg skal ikke komme ind på, om maksimalpriserne for træ har været rimelige i krigens tid. Jeg skal nøjes med et par bemærkninger om, hvordan de ligger i dag, eller rettere give et eksempel på stigningen i priserne fra før krigen til de nuværende maksimalpriser. Der er jo mange slags træ. Jeg tager en af de store forbrugsvarer, stavtræ af bøg, der i vinteren 1938—39 fra en sjællandsk skov solgtes for ca. 18 kr. pr. m³. I dag er maksimalprisen for samme slags træ 41 kr. Der har altså været en prisstigning på ca. 130 pct. Sammenlignes dette med, hvad korn kostede på samme tid før krigen, f. eks. byg, og den pris, som det skal afleveres til efter

den nye kornlov, og som jeg antager bliver 45 kr. pr. td., så er byg til maksimalpris steget ca. 210 pct. Det ser ud, som om der er grund til at se nærmere på maksimalpriserne for træet. Den højtærede landbrugsminister har jo også i folketinget givet udtryk for, at han ikke mener de nuværende maksimalpriser er, som de skulle og burde være. Den højtærede landbrugsminister har forøvrigt også i folketinget udtalt, at en ophævelse af maksimalpriserne var under overvejelse, og at en sådan ophævelse muligvis ville ske indenfor overskuelig tid. Jeg tror ikke, at en ophævelse af maksimalpriserne på træ og tømmer ville få nogen indflydelse af betydning på priserne på træ til bygningsbrug, fordi dette træ overvejende er importeret, men det ville sikkert have en gavnlig indflydelse med hensyn til fremskaffelsen af mere dansk træ og derved spare valuta, forudsat at man bevarer skovfonden som en skatteregulerende foranstaltning. Men jeg går ud fra, at en ophævelse af maksimalpriserne har til forudsætning, at vi kan få, hvad landet har brug for af træ, og som jeg tidligere har nævnt, skal denne lov jo først benyttes, når vi ikke kan få træ nok, og spørgsmålet om en ophævelse af maksimalpriserne vedrører altså ikke denne lov, hvilket jeg har forstået også er den højtærede landbrugsministers mening.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at gøre yderligere et par bemærkninger om maksimalpriserne på træ. Som bekendt er brænde ikke underkastet maksimalpris. På Fyn er der ved skovauktioner solgt brænde, nærmere betegnet klov, for 56 kr. pr. m³. På Sjælland er der ved auktioner for samme vare opnået 40 kr. pr. m³, men for bøgekvælv til gulvtræ, det vil sige bøgemarket, som er en bedre kvalitet, er maksimalprisen kun 30 kr. pr. m³. Da staten selvfølgelig ikke har lov til at friste svage sjæle, betyder de nævnte tal, at enten må der snart indføres maksimalpris på brænde, eller de eksisterende maksimalpriser må reguleres, men, som allerede nævnt, har den højtærede landbrugsminister jo også sagt, at han regner med, at dette vil ske.

Jeg nævnte skovfonden. I denne forbindelse er jeg glad for at konstatere, at den højtærede landbrugsminister har udtalt, at der selvfølgelig vil blive taget skattemæssige hensyn, når en merhugst skal gennemføres. Om dette sker på den ene eller den anden måde, er jo ikke afgørende.

Hvad jeg hidtil har sagt, har mest været mere principielle betragtninger, men jeg vil også gerne rette et par spørgsmål til